

guay sig i fordømmende vendinger om cubanske erklæringer til støtte for terrorvirksomhed i Uruguay som stridende mod folkeretten i almindelighed samt pagten og erklæringen om styrkelse af den internationale sikkerhed, hvorefter Cuba betegnede Uruguays regering som et redskab for USA's imperialisme. Cambodia fordømte Nordvietnams og Vietcongs væbnede aggression som et anslag mod selve republikkens eksistens.

Plenarforsamlingen vedtog 1. udvalgs resolutionsforslag med stemmetallene 95-1-16 (vestlige lande, samt Israel, Elfenbenskysten, Japan og Swaziland). (Res. 2880 (XXVI)).

Udnyttelse udelukkende til fredelige formål af havbunden og undergrunden under denne udenfor nuværende territorialgrænser og anvendelse af derværende forekomster i menneskehedens interesse samt sammenskaldelse af en konference om retsordenen på havet.

(Dagsordenens punkt 35).

Havretsspørgsmålet behandlede i 1. udvalg, henholdsvis den 2., 6., 10. og 13.-16. december 1971. Udvalgets behandling af spørgsmålet fandt sted på grundlag af den beretning, som havretskomiteen har afgivet om sin virksomhed i 1971.

I. Havretskomiteens beretning.

I beretningen, som indledes med en redegørelse for den ændring og udvidelse af det oprindeligt i 1968 nedsatte havbundsudvalgs mandat og sammensætning, som vedtoges på 25. samling i resolution 2750 (XXV), gives der en oversigt over den således udvidede havretskomites arbejde på de i 1971 afholdte to samlinger i Genève i henholdsvis marts og juli—august med henblik på forberedelsen af den FN-konference om retsordenen på havet, som ifølge resolution 2750 (XXV) forudsættes afholdt i 1973. Der henvises herom nærmere til beretningen til folketinget om FN's 25. samling side 61—67.

Medens havretskomiteen marts-samling ud over organisatoriske spørgsmål ikke nåede videre end til en indledende generaldebat om visse af de mange forskelligartede emner vedrørende retsordenen på havet,

som komiteen udvidede mandat omfatter, nåedes der i komiteen anden samling i juli—august 1971, hvor arbejdet hovedsagelig foregik i tre underudvalg, frem til en afklaring af problemerne, omend der ifølge beretningen ikke kan opvises konkrete resultater. Fra beretningens beskrivelse af drøftelserne i havretskomiteens tre underudvalg kan følgende fremhæves:

I 1. *underudvalg* behandlede spørgsmålet om oprettelse af et internationalt havbundsregime for den del af havbunden og dens undergrund, som ligger uden for national jurisdiktion, med henblik på udnyttelsen af derværende ressourcer til fælles bedste med særlig hensyntagen til udviklingslandenes behov. Vedrørende drøftelserne herom siges det i beretningen, at der viste sig at bestå almindelig enighed om at basere et sådant internationalt regime på den deklaration, som vedtoges på 25. samling i resolution 2749 (se beretning til folketinget om FN's 25. samling side 62 f.), at regimet burde oprettes ved en traktat af universel art, og at der som et integrerende led i regimet måtte være en eller anden form for international organisation, der kunne sikre foretagendets internationale karakter. Hvor store beføjelser, der skulle overlades organisationen, og dennes nærmere opbygning var derimod fortsat omstridt. Det samme var ifølge beretningen tilfældet med det vigtige og meget kontroversielle spørgsmål om afgrænsningen af det havbundsområde, som det internationale regime skulle omfatte.

Det heromhandlede afsnit af beretningen indeholder desuden en kortfattet gengivelse af de forslag, som forskellige lande eller landegrupper har fremlagt vedrørende det internationale regime, samt en omtale af to rapporter fra FN's generalsekretær, som på plenarforsamlingens opfordring har foretaget en undersøgelse af dels de økonomiske implikationer af en udnyttelse af havbundsressourcer, dels indlandsstaternes særlige problemer.

Havretskomiteens 2. *underudvalg*, der har haft til hovedopgave at udarbejde en omfattende liste over de emner og spørgsmål vedrørende retsordenen på havet, som skal tages op på FN-konferencen i 1973, og udarbejde udkast til konventionsbestemmelser i